

El poble com a valor insubstituïble

Parlar d'un amic quan l'acabes de perdre produeix aquell doble sentiment del buit irreparable i alhora del desig de recuperar-ne tots els records, totes les imatges, totes les vivències compartides. Però d'en Joan Cabot, més enllà de tot allò personal, se n'ha de subratllar i agrair la seva extraordinària aportació per dignificar Santa Eulàlia i Catalunya com a poble i com a país. La seva ha estat una vida marcada per la constància i per la feina ben feta.

Per a molta gent en Joan ha estat l'home del Ronçana i així era, no només vist des de fora sinó sobretot des de dintre, un puntal irrepel·lible. Però aquesta només era una de les manifestacions d'un convenciment profund que el va portar a prendre molts altres compromisos al llarg de la vida, es tractava de contribuir al creixement humà i cultural del poble. Crear la revista Ronçana, l'Anuari Local, l'Associació Fotogràfica, encapçalar una llista electoral no eren els objectius d'un activista incansable, eren els mitjans que servien a un objectiu irrenunciable, un poble culte i cohesionat que assegura la qualitat de vida dels qui hi viuen.

La seva afició a la fotografia li deuria venir de circumstàncies diverses, però no hi ha dubte que n'hi havia una d'important, era una manera de tenir constància de la vida del poble en el sentit més ampli possible i després, per extensió, de qualsevol indret del país i de fora on arribava amb les excursions i viatges. De tot plegat n'ha deixat un extraordinari arxiu gràfic, perfectament ordenat, que tantes vegades ha

servit i servirà per il·lustrar situacions i fets del nostre poble des de mitjan segle XX. No n'hi ha cap altre de comparable. No era una afició pel simple gaudi personal, era pensant en el servei que podia fer.

Recordo el disgust amb el que em comunicà el risc que semblava que hi havia que es deixés de publicar l'Anuari Local. Evidentment no era pas perquè s'estrangués una iniciativa que ell havia contribuït a tirar endavant, sinó pel que suposaria per la gent de Santa Eulàlia de perdre una eina que afavoria la identitat de poble. Informar de la vida de les entitats i associacions, alhora que donar a conèixer aspectes de la nostra història i de persones significatives, mereixia tots els esforços. El seu capteniment devia servir perquè aquella amenaça finalment no es complís.

En l'àmbit de país, eren múltiples les accions de suport a iniciatives culturals i de defensa de la llengua. De manera discreta però amb la mateixa constància, era la seva manera de contribuir a l'enfortiment de la consciència nacional. Recordo el seu interès per anar cada any a l'aplec de Matagalls; era el goig per la muntanya però alhora un signe d'arrelament a una terra, a Catalunya.

En Joan ens ha deixat però Santa Eulàlia no pot prescindir de tenir-lo com a referent. La seva petjada el transcendeix.

Jaume Dantí i Riu

L'ànima del Ronçana

En Joan Cabot el trobarem a faltar sempre mentre visquem. En record seu seria injust dir que era només el tipògraf del Ronçana. Perquè el Joan hi va fer de tot a la revista, de linotipista, corrector, de maquetador, redactor, coordinador i, quan va convenir, d'ànima del Ronçana. El Joan era una persona cultivada i comprensiva, sempre donada a impulsar tot tipus de projectes i entitats per a tothom a Santa Eulàlia.

Han passat prop de 70 anys des que els 17 néts de l'avi Joan corrien per Rosàs durant la matança del porc i pel Sant de l'avi, jugant a cuit amagar hores i hores.

El Joan es va formar per tirar endavant la seva pròpia impremta, amb el seu ànim sempre despert i la seva empenya generosa. Amb el seu exemple, el Ronçana sempre ha estat obert al poble i a tots els veïns de cada barri, que ara el recordem amb enyorança.

Amb els cosins de Rosas.

El Joan va saber apropar-se als seus parents, amics i companys amb la mà estesa per entendre'ls i compartir amb ells els moments canviants de la vida.

Em costa trobar les paraules a l'hora del comiat. Trobarem a faltar la teva companyia.

Joan et recordarem sempre i quan Déu vulgui ens retrobarem dalt del Cel.

Descansa en pau

Els seus cosins